

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiněch
číslo **15**, vydáno pro vnitřní potřebu 25.srpna 2001, nákladem 100 výtisků

...tak nad tím přemýšlajte!
Odted'ka už to nebude jako za
Dazula. Téd' už budeme muset'
používat' vlastní mozek....

ŠESTKA MÁ NOVÉHO VŮDCE

Stalo se to 21.července v nočních hodinách. Byla to poslední noc našeho letošního tábora „Ostrov pokladů“. Voda na tábořišti začala opadat, tábor byl zbourán a uklizen. A hlavně – přestalo pršet. Příštěšky pro poslední nocleh byly postaveny a u ohně postávalo několik spokojeně unavených lidiček. Do kraje se pomalu vkrádala tma.

Teď a nebo nikdy! „Všichni, kteří mají právo se účastnit slibového ohně za pět minut vyrazí, ostatní počkají tady, po našem návratu slavnostně vyhodnotíme tábor a předáme lipové lístky“.

Za pár minut odchází zástup ve skautských krojích k ohništi, které si Zub připravil na okraji starého lomu. Tady Zub slavnostně pronáší svůj skautský slib a naše řady se rozšiřují o dalšího skutečného člena oddílu.

A pak přichází moje chvíle. Slyším se jak začínám „Nastal čas ...“. Tváře ozářené plameny se usmívají – už ví co asi bude následovat. A já v krátkém okamžiku zapomínám co jsem si v duchu připravil a místo toho se mi v hlavě zrychleně poletují zmatené vzpomínky a myšlenky. Vzpomínám jak jsem na Vsetíně vedl Lvíčata - 4.chlapecký a kolikrát jsem vedení oddílu předával a k vedení se vracel – 1986, 1992,.... Vzpomínám na doby kdy jsem byl na vedení oddílu úplně sám. Vzpomínám na první oddílovky nově založené ŠESTKY, na trochu vyplašené obličejčky děvčat a kluků ze kterých jsou nyní dospělí a skoro dospělí človíčky. Někteří z těch co tu stojí v kruhu, si možná právě teď vybavují stejné okamžiky jako já. Už to bude skoro pět let! Cítím chuť vody, kterou jsem s nimi pil u Mačaciej diery, závan propoceneného trička po výstupu na Velký Choč, bolest z naražené nohy o balvany ledově chladné Belé, doznívá mi společná modlitba na Hrubé Lhotě, přivírám oči před blesky nad Ztracencem, vychutnávám si flétnu u mihotavých uhlíků v Mirošově, přijímám pohled i úsměv při

stejně oddílovce, na stovky malých i velkých chyb a vše a ještě tisíce dalších věcí mi běží hlavou. Pak vám a poměrně krátkým a neoficiálním „dávám vedení naší ŠESTKY do rukou bratra Pinčnem levice a já mám chuť mu říct ještě spoustu těchto věcí, ale místo toho se naše pohledy střetávají

ŠESTKA má nového vůdce oddílu – Pinčla, telefon 0606 541599. Ten „povýšil“ ze zástupce vůdce o stupínek výše. Dazul si místo vůdcovských distinkcí na kroj našije zástupcovské distinkce místo Pinčla.

že najednou není co říct. Oba víme, že vlastně není co říct.

ODDÍLOVÁ RADA

POZOR POZOR ! Chcete nás naučit nějakou novou písničku ? Napište ji na papír a doneste GEJITCE, nebo nechte v klubovně na stole a prosím čitelně, já ji pak přepíšu do zpěvníku. Děkuji G.

Chceš získat novou skautskou krojovou košili levněji? Skautská košile stojí podle velikosti 400-450 Kč. Naše středisko se rozhodlo v rámci toho, že je organizátorem X.Sněmu, přispět všem zájemcům, kteří se rozhodnou pře Sněmu ke koupi nové skautské košile přispět částkou 100,-Kč. Navíc se bude pokoušet košile sehnat s maximální možnou množstevní slevou, takže už asi nikdy nenastane taková situace, abys si mohl(a) koupit novou krojovou košili levněji.

Nezapomeň, že chceš-li opět odebírat některý ze skautských časopisů, musíš si jej předplatit nejpozději na Zahajovačce!!!!

V plánu akcí na další školní rok se objevuje termín „Oddílový pátek“. Oddílová schůzka je 1x za měsíc a 1x měsíčně je i Oddílový pátek. Co se na něm bude dít? Předpokládáme, že si každý zájemce zde bude moci plnit podmínky Stezky, vybrané odborky, ... a mimo to zde čas od času poběží některý z oddílových filmů či zajímavý film, který v kině nevidíte. Účast na oddílovém pátku není pochopitelně povinná. Mimo Oddílový pátek jsou naplánovány přesné termíny družinových akcí (= akcí vlčat a světlušek). V tyto dny proběhnou samostatné družinové výpravy.

RODIČE A ODDÍLOVÍ PŘÁTELÉ

Nezapomeňte, že o víkendu **15.-16.září 2001** se koná na skautské chalupě „Bařinka“ ve Velkých Karlovicích tradiční rodičovský víkend bez dětí spojený s opékáním prasete či jiné pochutiny. Na program je pohodový a oddechový víkend spojený především se zpěvem, klábosením, konzumací dobrého jídla a pití. Hlavní opékaný chod zajišťuje vedení oddílu, zby-

tek - čím kdo přispěje. Vlastní Spacák
n e b o
s e - deku s
b o u ,

V sobotu 15.září v
10:00 na Bařince !!!

REKLAMA—DOKÁŽEŠ SE JÍ BRÁNIT ?

(S POUŽITÍM MATERIÁLU K.NEŠPORA A KOLEKTIVU ZPRACOVAL DAZUL)

Znáš triky, které se používají ve všudypřítomné reklamě? Dokážeš si představit jak dalece z tebe tvůrci reklam dělají stádovitého hlupáka? Zkus se spolu se mnou na chvíli zamyslet nad několika nejčastějšími triky, které tvůrci mnoha reklam používají. Třeba se ti trochu rozsvítí a (doplň si sám(a)). Zaměřil jsem se na demonstrování „podvůdků“ autorů reklam a kampaní především v oblasti návykových látek - alkoholu, cigaret, drog. Pochopitelně jde leccos aplikovat i na sušenky, prací prášky, Přemýšlej, určitě přijdeš i na další triky, které se na tebe jako pokusnou ovečku valí z tvé oblíbené TV Nova, fantastického Brava i přebalu novínkového céděčka hvězdy popmusic.

ZAHRAJTE SI NA DRUŽINOVCE NOVOU HŘÍČKU S REKLAMOU:

Občas si sám se sebou zahraji takovou hru — snažím se spočítat kolik z těch níže uvedených triků na mne v náhodně vybrané reklamě vyzkoušeli. Je to zajímavá hra - zahrajte si ji na větší družinovec. Dohodněte se na nějaké reklamě, kterou každý z vás shlédl a pokuste se v ní najít co nejvíce triků, které na vás výrobce a reklamní agentura vyzkoušeli.

1. TRIK: BUDEŠ SPRÁVNÝ CHLAPÍK

Kdo by neznal reklamu na jistý druh cigaret, která ke své propagaci používá chlapsky vypadající kovboje. Informace, která se ti takto velkoplošně sděluje je, že kouření je mužné. To je pochopitelně nesmysl. Mužné je naopak nekouřit. Jen tak mimochodem, hlavní mužský hrdina těchto reklam, zemřel na rakovinu plic — to pochopitelně v této reklamě chybí.

2. TRIK: DĚLAJÍ TO VŠICHNI

Možná jsi zaregistroval(a) reklamu typu „ty jedou a cena jde“ - opět například u jiného značky cigaret. A třeba právě u zmíněných cigaret v USA i dalších vyspělých zemích je patrný trend poklesu spotřeby cigaret. Z tohoto důvodu to výrobci zkouší na nových trzích—tedy i u nás.

3. TRIK: ODVOLÁVÁNÍ SE NA TRADICI

Podívej se v obchodě na některé z etiket tvrdých alkoholických nápojů. Řekl bych, že minimálně u 50% z nich narazíš na nápis typu „založeno 1850“ - zdůrazňující tradici. A právě u alkoholu byla například za první republiky spotřeba sotva třetinová ve srovnání s obdobím „socializmu“.

4. TRIK: NABÍDNUTÍ ZCELA NEPODSTATNÉ INFORMACE

Opět můj oblíbený argument s alkoholem - v jakési reklamě na whisky známý herec ukazuje, že zraje v dubových sudech. Mám pocit, že mi tím chtěl říci něco v tom smyslu, že se jedná o přírodní, původní a přírodní (tedy i zdravější?) technologii výroby, proti těm novátorským. Tak nějak mi zapomněl říct, že ta whisky obsahuje asi 40% stejného etylalkoholu jako ten nejsprostší líh. Zapomněl říct taky to, může poškodit dítě ještě před jeho narozením, zabít posádku auta, ... Podobně když se u reklamy na likér tvrdí „Kvítí, pítí, zdravý býtí.“ Likér samozřejmě žádné kvítí neobsahuje, na rozdíl od alkoholu ve vysoké koncentraci. Pokud mají rostlinné výtažky v likéru nějaký účinek, je při vysoké dávce naprosto zanedbatelný v porovnání se škodlivým působením alkoholu.

5. TRIK: BOJ ZA SVOBODU

Několikrát za poslední léta se v médiích hojně diskutovalo zda povolit legálně prodej lehčích drog. Myslím si, že všichni z propagátorů dobře vědí, že naše republika podepsala mezinárodní závazky, které něco takového vylučují. Oč jim tedy vlastně šlo? Pravděpodobně o reklamu drog. Tito lidé vesměs hovoří především o tom, jaké výhody by mělo, kdyby se drogy povolily, ale zapomínají říkat se stejnou důrazností v čem tyto drogy škodí - a je jedno zda se budou prodávat legálně či

nelegálně. Kdo na takové propagaci vydělá? Nejen výrobci a prodejci drog, ale i někteří majitelé nočních podniků, kde se takovéto drogy prodávají, reklamní agentury jenž mají zakázky na takovéto kampaně,.... Akorát si nejsem tak úplně jistý, že na tom vydělá svoboda a demokracie.

6. TRIK: NEJDŘÍV ZADARMO, PAK ZA HODNĚ PENĚZ

U drog je tento trik nejpatrnější - dealeři a „dobří“ přátelé nabízejí drogu zdarma nebo za velmi nízkou cenu. Když se u zákazníka vytvoří návyk, cena samozřejmě stoupá.

Určitě jsi se setkal(a) s různými akcemi ve velkých obchodních domech, kdy nabízejí zdarma ochutnávku sušenek, kávy, alkoholu,... Předpokládám, že nejsi tak naivní, že to není z čisté lidumilnosti.

7. TRIK: PLANÉ SLIBY

Především reklamy na alkohol a tabák často ukazují krásné, vitální, zdravé, bohaté, úspěšné ... lidi. Nepřímo se nám tím snaží vnutit představu, že když si takovéto zboží koupíme, budeme taky takoví. Skutečnost je pochopitelně jiná. Třeba takové kouření člověka připraví nejen o spoustu peněz ale může vážně poškodit zdraví.

8. TRIK: SVĚTOVOST

Občas ještě běží reklama na cigarety „Tak chutná Amerika“. Světové je nekouřit, nechlastat a nefetovat.

9. TRIK: POZLÁTKO

Viněty na láhvích alkoholu, krabičky cigaret,.... a vůbec obaly hýří barevně potištěnými obaly. Ale ani ten nejkrásnější obal neudělá z jedovatého produktu něco méně jedovatého a sebebarevnější obálka stupidního časopisu z něj neudělá dobré čtení.

10. TRIK: PÉČE O VEŘEJNÉ BLAHO

Společnosti vyrábějící alkohol a cigarety zdůrazňují, že přispívají na sport či jiné chvályhodné akce. Tyto částky jsou ovšem zanedbatelné v porovnání s výdaji za léčbu lidí, kteří si alkoholem a tabákem zdraví poškodili. V době nedávno minulé dokonce byla prezentována jakási dosti morbidní studie mezinárodní tabákové firmy, která se tohleto snažila vyrátit. Společnost velmi rychle vypracování takovéto zprávy pod veřejným tlakem dementovala.

11. TRIK: UŠETŘÍTE

Obvyklý trik, kdy se především velké prodejní řetězce snaží své zboží prodat jako levné a vyvolat tím dojem, že se jedná o mimořádnou příležitost. Ve většině případů se jedná o „optické“ snížení ceny. Svě ti o tom může povypprávět Anita, která brigádníčí ve vsetínském hypermarketu.

12. TRIK: ZNEUŽÍVÁNÍ OSOBNOSTI

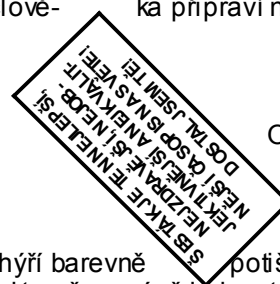
Dost často se zboží propaguje pomocí populárních osobností. Například jedna sladká tyčinka pomocí českého olympionika se sloganem „síla v ruce“. Nejsem si jistý, zda se dá olympiáda vyhrát pomocí sladké tyčinky. Podotýkám, že u těchto reklam mi nepříjde smutné, když se známý člověk dává zneužívat k propagaci takového zboží. Je to z jeho strany obchod. U cigaret, drog a alkoholu je tomu přesně naopak, to je obchod, který má v mých očích trpkou pachut.

13. TRIK: KRÁSNÁ PŘÍRODA

Že tabákový kouř neprospívá ani zádonám natožpak kytičkám v bytě či hospodě je snad jasné. Stejně tak je velmi pokrytecké, když vysílače mobilních operátorů, sloupy vysokého vedení,.... hyzdící krajinu jsou přebíjeny televizní reklamou s idylickou krajinou (ve které o tyto „okrasy“ přírody nezavadíte).

14. TRIK: LEGRACE

Prvkem legrace jde velmi dobře zaujmout (na mne osobně už funguje pouze tento trik — viz moje nejoblíbenější reklama na „věčnou barvu“). Ale parta s Petrou, kamarádi převlečení za policajty, chlapi sobě,... bohužel tabák a alkohol nejsou žádná legrace.

Opravdu

NOVÉ ODDÍLOVÉ VIDEOKAZETY K ZAPŮJČENÍ

Přes prázdniny byly z oddílového archivu uvolněny k půjčování domů další 3 videokazety, převážně s nesestříhanými záběry obohacenými hudbou. Správce videokazet je Fanta, který vybírá 1,-Kč za půjčení videokazety na jeden den.

V této souvislosti je potřeba pochválit zvláštní druh diváků tkzv. „sponzorů“, kteří se vyznačují tím, že skrytě sponzorují oddíl takovým způsobem, že zapůjčenou videokazetu naoko zapominají vrátit měsíc i déle, takže na půjčovném platí více než obyčejní diváci „nesponzoři“. Tato činnost je chvála hodná, pouze někteří členové remcají, že oni ještě videokazetu neměli.

VIDEOKAZETA č.23

začíná dokončením (z předchozí videokazety) velikonoční Wakpalaňácké výpravy na Plešiveckou planinu, přes Ivančenu, oddílovky v Kateřinicích i Jablůnce, Tulácké skály, Svojsíkův závod, Ukončovací oheň, sestříhaným filmem z činnosti 2000-2001 a končí Puťákem (vplutím na Slezkou hartu).

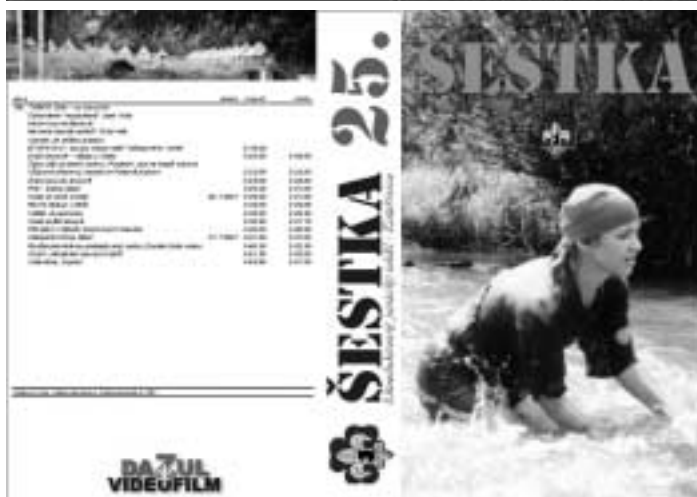
Celkem je zde na 4 hodinách zaznamenáno 20 akcí od 15.4. do 4.7.2001.

VIDEOKAZETA č.24

začíná Puťákem - plavbou po Slezské hartě přes průtrž mračen na vyrovnávací nádrži nad Vítkovem, expediční jednotkou - stavbu tábora, většinu táborových etap Ostrova pokladů, rallye Cross Country, výcvik sebeobran, zpívanda se Scampen a Veslem až po prvosjezd uzavřeného úseku Odry.

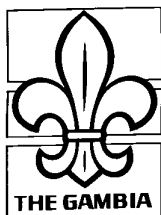
Celkem je zde na 4 hodinách zaznamenán výlučně tábor od 4.7. do 19.7.2001.

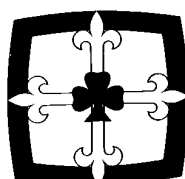
VIDEOKAZETA č.25

pokračuje prvosjezdem Odry, Etapovkou, Cipískova sešitá brada, finálem mezidružinového soupeření o Flintův poklad, Dračí jeskyní, zatopením tábora, bouráním, divokou jízdou auta po zatopené cestě a odjezdem domů. Potud je na kazetě 80 minut z tábora. Až se videokazeta vrátí k Dazulovi, bude na ni přikopírován 90 minutový záznam z roverského putování po rumunských horách.

SKAUT VŠUDE BRATRY MÁ

Frankreich

Taiwan

Izpern

X. SNĚM JUNÁKA

Snem Junáka je něco jako v normálním životě parlament.

Jedině Sněm Junáka může rozhodnout o těch nejzávažnějších věcech v naší organizaci (například zrušení Junáka, volba starosty a náčelníků,...). Během devadesátileté historie naší organizace se bude SNĚM konat po desáté. Poprvé v historii se nekoná v krajském městě (Praha, Brno, Olomouc, Plzeň) a poprvé jej organizuje tak malá jednotka jako je středisko.

Jeden z nejlepších skautských kreslířů (znáte z časopisu Junák) nám speciálně pro tuto příležitost nakreslil upomínkové pohlednice - ještě nejsou vytištěny. Šesták je prvním časopišem, který zveřejňuje ukázkou. Hádanka — znáš jméno tohoto kreslíře?

NÁVRH PLÁNU AKCÍ NA 2001 – 2002

• září 2001

- 7.9. 2001 ZAHAJOVAČKA (bez Dazula a Irči) - Radek
- 19. 9. DĚTSKÝ DEN pro školku a školu v Březinách (středa dopoledne) - Dazul
- 15. – 16.9. RODIČOVSKÁ BAŘINKA (prase) - Radek
- 22. 9. CAMPOREE (Bařinka) stř. akce odd. akce - ??
- 21.9. ODDÍLOVÝ PÁTEK - Anita
- 28. – 30.9. VODA - Belá -RS Wakpalaň – bez Radka - Dazul

• říjen 2001

- 5. 10. ODDÍLOVKA - Bára
- 6.- 7.10. VÝPRAVA (Dynčák, Haw ai, Březolupy) - Radek
- 9. – 21.10 X. SNĚM JUNÁKA – pomoc při organizaci - Radek
- 26.10. ODDÍLOVÝ PÁTEK – Radek
- 27.10. družinová VÝPRAVA + sv. a vlčata

• listopad 2001

- 2. – 4.11. Bařinka – BRIGÁDA střediska - Dazul
- 2.11. ODDÍLOVKA - Zub
- 9.11. ČERNÉ ČEPIČKY (3. od) - Irča
- 10. – 11.11.ZDRAVOTN. Kurs střediska - Pajtáš
- 16.- 18.11. SETKÁNÍ ČINOVNÍKŮ střediska - Romitů
- ??? RS Wakpalaň – KULTURNÍ AKCE – Zlín – divadlo i v týdnu - Bára
- 24.11. ODDÍLOVÁ VÝPRAVA – Rajnochovice – skály - Zub
- 16.11. ODDÍLOVÝ PÁTEK – Anita

• prosinec 2001

- 7.- 9.12. čekatelcký KURS - Vsetín, RS Wakpalaň – Praha – seminář e + countrybál - Anita
- 7.12. ODDÍLOVKA – Anita
- 15.12. STŘ. VÁNOČNÍ AKADEMIE - Irča
- 21.12. ODD. PÁTEK - Bára
- 22.12. RS VÁNOCE STŘEDISKO. - Radek
- 23.12. OD. VÁNOCE - Radek
- 27.-30.12. POLÁRNÍ VÝPRAVA - Bařinka - Dazul
- 30- 1.1. RS Wakpalaň + přátelé - SILVESTR - ??

• leden 2002

- 4.1. ODDÍLOVKA - Irča
- 5.1. TAKOVÝ MALÝ COUNTRYBÁL 5 - Zub
- 12.1. K2 Wakpalaň – Radek
- 18.1. ODDÍLOVÝ PÁTEK - Radek (Miris)
- 19.1. skautcký PLES Vsetín - rodiče, RS
- 26.1. družinová VÝPRAVA + sv. a vlčata
- 26.1. Čekatelky

• únor 2002

- 1.2. ODDÍLOVKA - Bára
- 9.- 10.2. RS Wakpalaň – zimní táb. – PŘECHOD M.FATRY – běžky - Dazule

- 15.2. ODDÍLOVÝ PÁTEK - Anita (Brumla)
22.-24.2. VÝPRAVA (Holubka, Cusalíno) - Anita

• březen 2002

- 1.3. ODDÍLOVKA - Zub
9.3. od. VÝPRAVA - Radek
15.3. OD. PÁTEK – Anita
15.-17.3. RÁDCOVÁK střediska (pouze vybraní)
29.3. – 1.4. RS VELIKONOČNÍ AKCE (3 dny – putování) - Zub

• duben 2002

- 5.4. ODDÍLOVKA - Radek
13.4. družinová VÝPRAVA + svět. a vl.
19.4. OD. PÁTEK - Irča
27.-28.4. IVANČENA - Radek

• květen 2002

- 3.5. ODDÍLOVKA – Radek
11.5. DRUŽINOVÁ AKCE
17.5. ODDÍLOVÝ PÁTEK – Anita
24.-26.5. KOLEM-NEKOLEM – Radek

• červen 2002

- 1.-2.6. BYSTRÍČKA - RS Wakpalan - Dazul
7.6. ODDÍLOVKA - Radek
8.6. RS TRIATLON + hosté - Zub
14.6. DOPOLEDNE DĚTSKÝ DEN - pro školu a školku Dazul
14.6. OD. PÁTEK - ???
15.6. DRUŽ. VÝPRAVY
15.-16.6. VÝPRAVA SVĚTL. A VLČ. samostatná – perníková chaloupka - Bára+Zub
21.-23.6. PŘEDTÁBOROVÁ VÝPRAVA - Radek
28.6. UKONČOVACÍ OHEŇ - Irča

• červenec 2002

- 29.6.- 5.7. PUŤÁK + expedička - Dazul
6.7. - 21.7. TÁBOR - Radek
???? vyčlenit po táb. dopoledne na doděláné rozdělání odborek

• srpen 2002

- 3.-11.8. RS EXPEDICE

• září 2002

- 6.9. ZAHAJOVAČKA - Radek

Z NAŠICH AKCÍ

TRIATLON 9.6.2001

Tvrďáci ze střediska nás trochu zaskočili, když dva dny před tímto klíčovým podnikem „závod“ zrušili. Přesto všechno jsme si jej v naší režii odzkoušeli ve složení Zub, Carda, Dazul a Milan (sponzor LACHIM). Tím, že se akce neúčastnil loňský vítěz Pinčl, stalo se jakýmsi nedopatřením, že letošní Triatlon vyhrál Dazul (35 let) za ním Zub (24), Carda (15) a Milan (33). Věkové rozpětí mezi „závodníky“ bylo 20 let! Nejlepší čas byl kolem 2:05 minut. I když zpočátku něco málo sprchlo, bylo fantastické počasí—člověk se nepotil.

JAK JSME SKLÁDALI SKŘIDLY 15.6.2001

V obci se opravuje škola a obecní zastupitelstvo schválilo, že starou krytinu si můžeme vzít na stavbu naší klubovny. Ale musíme si ji pochopitelně sami poskládat. A tak jsme byli tento den poprvé a pak ještě několikrát vystaveni zkoušce připravenosti. Starosta dal vědět večer před tím, než byly skřídly připravené a na nás bylo, abychom si velmi rychle zabezpečili dostatek lidí na uložení v Březinách. Velký dík patří všem, kteří se na čtyřech takovýchto hurá akcích podíleli.

VÝPRAVA VLČAT A SVĚTLUŠEK 23.-24.6.2001

Perníková chaloupka. Takto jsme pokřtili malou chaloupku nenápadně se krčící v jedné zatáčce na pasekách v Kateřiních.

Nebylo nás moc, ale na velikost domečku akorát. Slíbili jsme panu HAhajnému Matějčkovi, že vyčistíme příkopy od haluzí a tak ihned po „ubytování“ vyrážíme zpátky dolů a do práce. Jde nám to celkem rychle. Tady se fantasticky projevily povahové vlastnosti kluků a holek. Kluci, když uviděli větší klacek nebo padlý strom, vrhli se na něj a museli ho odtáhnout, i když to nebylo přímo v příkopu. Museli si dokázat sílu. Potom chodili a nechtěli moc dělat, protože „oni“ přece tahají ty velké klády. Zatím co holky (Byla tam sice jen Viola, ale já s Anitou se taky počítám mezi holky) sbírali poctivě všechny halůzky místečko vedle místečka. Společnými silami se dílo nakonec povedlo, udobřili jsme si místní dobré víly a vyrazili zpět.

Zahráli jsme si na stonožky a tady měli všichni šanci ověřit si, že se oplatí spíše spolupracovat a držet pospolu, než jet na vlastní pěst.

Orientaci mapy a práci s buzolou nakonec zvládl i Cipísek, takže jsme vyrazili na hřeben na procházku. Ne však nadlouho. Zatáhlo se a začal foukat silný bouřkový vítr, takže jsme to nakonec otočili. Probírali jsme spoustu věcí, zahráli si pár her, vyzkoušeli si vlastní ohebnost a najednou byla tma. Co teď?

No přece bobříka odvahy. Ti statečnější se přihlásili jako první, ale nakonec to zvládli všichni se ctí.

Z pohádky na dobrou noc někteří moc neslyšeli, protože po dlouhém dni se usínalo rychle a dobře.

Ráno nás přivítalo pošournější počasí, ale nepršelo.

Rychle jsme uklidili, ať se na nás ježibaba nezlobí a

vyrazili na včera nedokončenou procházku. Anita

si dokonce nezapomněla vzít foťák, takže máme

i pár foteček. Jak vidno i jednu hromadnou.

Taky některým dělalo potíže

nabalit správně batoh, takže

jsem dal rychlokurz v balení

báglů. Snad to všichni pochopili

a na další výpravu nebudou

mít problémy.

PŘEDTÁBOROVÁ VÝPRAVA 22.-24.6.2001

Vyrazili jsme poprvé bez vlčat a světlušek, kteří měli v tuto chvíli svoji samostatnou výpravu s Anitou a Irčou.

Většina z nás byla na našem novém tábořišti prvně a tak chvíli trvalo než jsme se zorientovali. Vůbec nevadilo, že jsme zde dorazili až po setmění.

Ráno už začaly práce, které se musí udělat na každé předtáborovce: kosení louky, kopání latriny a odpadovky, vyměření tábořiště na stany,....

Kosení louky měli na starost Vlč (Saša) a Pinčl. Trvalo jim to celá den, než ty hektary vyžnuli. Skoro každý se vystřídal na kopání latrin, které se do druhého dne z poloviny naplnily spodní vodou.

K řezání krajinek na podsady nedošlo, protože nás na vojenské pile vyšplouchli a nachystali nám místo krajinek úplně jiné dřevo. Improvizace zafungovala a operativně jsme změnilí plán. V neděli jsme vyrazili směrem k domovu už ráno. Jeli jsme všichni Ducatu ve kterém jsme pak od Judyina tatínka vozili normální desky na nové podsady. Rozhodli jsme, že takové pěkné desky nejprve na frézce pěkně nafalcujeme a nebudeme je stloukat hřebíkama, ale sešroubujeme samořeznými šrouby. Bylo to velmi velké sousto - za neděli jsme ani nestihli nafalcovat všechny desky, natožpak je na míru nařezat. A tak si vůdcové brali dovolenou a někteří členové se omluvili ze školy, abychom tu horu práce zvládli. Každý den se pracovalo 10-14 hodin denně až do středy večera. Byla to těžká zkouška pro náš oddíl a ne každý z členů v ní obstál se ctí. Škoda. Nicméně, podsady se podařilo vyrobit a připravit k přepravě na tábořiště.

UKONČOVACÍ OHĚ

Tohle byla poslední akce na které jsme se viděli všichni s těmi, kteří s námi nepojedou na tábor, snad proto se zde sešel celý oddíl.

Sešli jsme se na novém místě v lese, který patří Pinčlovi, takže jsme mohli být bez obav, že nás někdo (zase) z lesa vykáže.

Vypadá to, že si budeme moci toto místo pro své potřeby trochu upravit a i nadále zde budeme moci konat své ohně.

Vyhodnotily se všechny soutěže a bodování, předaly se odměny - především těm, kteří náš oddíl reprezentovali na Svojsíkově závodech i střediskovém kole Závodu světlušek a včat.

Miris slavnostně předal vedení družiny Šneků svému zástupci Spídýmu. Popřál mu, aby družinu vedl dobře a předal mu rádcovské distinkce.

Pak následoval volný program—světlušky si připravily a sehrály scénku a hrálo se a zpívalo.

Zítřka ráno se vydáme na velké předtáborové putování.

TÁBOR—POKLAD NA OSTROVĚ -2001

8.DEN TÁBORA

(KECKA)

Ráno jako obvykle nás služba probudila buď drsně, nebo lahodně co nám bylo lahodnější. Os mý den tábora je znám návštěvním dnem. Irča a spol uvaří něco k jídlu pro rodiče i pro nás táborníky. Někteří rodiče, už přijíždí brzy po ránu. Jinak ostatní se věnují dělbě s kůží lapače snů a korálky. Někdy kolem oběda začala Etapová hra. Dneska máme hledat zlato v jeskyni. Reálně jsme museli podplavat raft, který byl připevněný v tůňce. Za raftem začínala jeskyně. My jsme museli sbírat kameně na, kterých bylo nakreslené zlaté kolečko, které představovalo ZLATO!!! Jasně, že to vyhráli Šneci. Večer byl táborák u kterého jsme zpívali. JO! a hlídky měly Zžaly.

DRUŽINOVÉ ODPOLEDNE NA TÁBOŘE

VIOLKA

Jeden den bylo družinové odpoledne a tak se světlušky a vlčata vypravili na přehradu Barnov. Nafoukali jsme lodě a vypravili jsme se na vodu. Irča nás naučila jak sa má pořádně pádlovat. Pak jsme pluli kus přes přehradu navštívit další tábor. Po návštěvě tábora jsme se vrátili k autu, kde jsme si dali pořádnou svačinu. Sfoukli jsme lodě a vrátili jsme se autem do tábora. Bylo to skvělé.

FIALKA

Žaby byly na družinovém odpoledni na skalách s Radkem. Nejdřív jsme vylezli na skálu a uvázali lano kolem mrku. Radek každému vysvětlil, co má dělat a potom se každý oblékl do sedáku a po jednom slezl dolů s Radkem. Jak každý lezl podruhé nemusel už lézt s Radkem, ale mohl si vyzkoušet lézt s brzdou. Jak slezly poslední tři žaby, začalo pršet, takže se šlo do tábora. Potom se v hangáru hrály hry.

10.DEN TÁBORA - ZÁPISKY Z CANCÁKU

(KIKINA)

Dnešní den začal tak trochu neobvykle. V táboře bylo nějak ticho i po tom, co se zazvonil budíček. Bylo to asi tím, že tady nebyl ani jeden vůdce. Dnes byl totiž den, zvaný rádcovský. To znamená, že celý denní program chystají a vedou rádcí družin—posádek. I když to bylo trochu divné, nástup a prohlídka byly jako obvykle. Po rychlo akci, kdy se šlo na dřevo na mostek, začala velká hra pro jednotlivce, nazvaná osídlování nové planety. „Za dvě hodiny tady přistanou vesmírní ufoňi, kterým se líbí naše země, a proto se rozhodli přenést co nejvíc zdejších přírodnin na svou planetu. Vaším úkolem je teď vybrat si jednu přírodninu a „vtělit“ se do ní pokusit si vyrobit kostým z této přírodniny.“ Ufouňci opravdu přilétli a jali se vybírat z přítomných přírodnin ty, které si vezmou s sebou na svoji planetu. Byli vy-

bíráví a tak každá rostlinka musela obhájit sama sebe. Třeba Gejitka – kapradina: jsem krásná, užitečná, jedna z prvních rostlin na naší planetě, žrali mě dinosauři. Její kostým byl taky krásný –jako havajská tanečnice, byl tady také mech, hřib, tráva, jahodník, les, louka, smrk, bříza, oheň a slunce. Nechyběla ani půda—Carda—i když poněkud smrděla. Ufouci se nakonec rozhodli vzít s sebou všechny přítomné, aby měli také tak krásnou planetu jako je Země. Po obědě - palačinkách, kterého se účastnili už i vůdci, následovala etapovka. Každá posádka měla převézt svůj „člun“ a své lidi z lodi Hispañola na „ostrov“ a složit jednoduchou zprávu. Po etapovce následovalo vodní ragby a velká bojovka „pískovna a letci“ čili časované bomby. Protože začalo pršet, začalo taky velké sušení...

Po nástupu si dav vyžádal zpívání v hangáru. Na dnešní večer taky Dazul domluvil večerní hru motivovanou bajkou Poklad. Dnes se otevřela skála s pokladem a my máme jedinečnou šanci si jich co nejvíce odnést. Skála, ale zůstala otevřená pouze 30 minut a jsou tu také škodící skřeti, kteří zhasínali svíčky představující diamanty. Boje byly velmi napínavé, někdy až drsné, nicméně vítězné skupině vedené Dazulem, se podařilo vynést a udržet zapálených 8 svíček.

Dnešní den byl tedy opravdu nabitý hrami a bojovkami, rádcové byli pochváleni a všichni spokojeni.

POSLEDNÍ DNY TÁBORA

KIKINA

...Sedíme všichni v hangáru a zpíváme. Jsou tady taky holky ze sousedního tábora, nálada je dobrá a tak zatím není proč se znepokojovat. „Tak a teď půjdeme na návštěvu zase my k vám“, říká Radek potom, co se vrátil z obhlídky řeky. Hladina vody totiž stoupla nad určenou hranici a tak jednoduše opouštíme tábor a stěhujeme se do sousedního, který je na kopečku. Už jsme na to nachystaní, všichni mají sbalené bágly, a tak stačí jenom rozdělit se do dvojic – menší, větší. Po cestě teče potůček vody směrem do našeho tábora a řeka je rozvodněná, a tak rychle odcházíme pryč. Holky nás uložily do jejich hangáru, kuchyně a připraveného přístřešku. Snažíme se usnout...

Ráno jdeme zpátky na naše tábořiště. Kupodivu neprší, ale všude je po kotníky, na cestě i po kolena vody. Začínáme bourat podsady a všechny věci přenášíme nahoru na cestu, kde je sucho. Vládne dobrá nálada a tak jde všechno líp od ruky, i když všichni jsou unavení a mokří. Nakonec bouráme i kuchyň a hangár a uklízíme stožár. Voda v Odře už sice nestoupá, ale zlověstně hučí kousek od kuchyně, ohniště už odnesla a na inítipi se chystá.

Odcházíme do lesa, kde máme přichystaný přístřešek a Dazul odváží poslední oddílové věci domů...

Přestože je poslední večer a všichni jsou unavení, oblékáme se už za tmy do krojů a jdeme nahoru do lesa, kde má Zub nachystaný svůj slibový oheň. Skládá slib takhle sám, protože je už dospělý a protože právě teď dospěl k rozhodnutí složit si skautský slib. Dnes taky Dazul slavnostně předává oddíl Radkovi...

EXPEDICE RS WAKPALAN

POHOŇÍ PARING A SEBES

PETROSANI

KIKINA

...Vysedáme z dusného autobusu. Jsme v Petrosani - městě, odkud budeme vcházet do hor. Loučíme se s ostatními, kteří pokračují dál a rozhlížíme se kolem sebe. Tak jsem si to nepředstavovala ani v tom nejláznivějším snu. Jdu s Dazulem hledat autobusovou zastávku a zároveň taky trochu na obhlídku města a nestačím se divit. Jdeme sice po hlavní cestě, ale to nebrání tomu, aby se vedle nás klidně popásaly na městské zeleni kozy a kousek dál potom krávy. Odbočujeme kolem kolosální velkostavby (kdysi to snad bývalo něco jako městský úřad, teď už jenom opuštěná kamenná obluda) směrem k centru města. Což o to, malý zelený parčík vypadá docela obstojně, ale jinak je tady všechno neskutečně zchátralé a zanedbané. Ale místním lidem to, zdá se, nijak moc nevadí. Chodí si v poklidu kolem, sem tam se zastaví na kus řeči a vůbec nikam nespěchají. Tady staříček v ošuntělém obleku (snad ještě z války) prodává starou veteš – nádoby, obrázky a kafemlýnky - být vášnivý sběratel starožitností, určitě si něco koupím. Ale to nejsem, a tak mě to láká stejně málo jako třeba návštěva místního uzenářství. Ono to vlastně uzenářství je jenom jako, protože všechny závěsné háčky na maso jsou beznadějně prázdné. Na schodech nějaké budovy sedí dva žebráci. Žebrat lidi jsem viděla už i jinde, ale tihle jsou tak bední, že se na ně už radši nedívám. Míjíme nefunkční fontánu, postavenou v typickém východním stylu – mozaika je sice už zčásti vypadaná a monumentální sochy už dávno pozbyly svoji velkolepost, ale kdyby tam alespoň tekla voda, asi by to vypadalo líp. Kolem kašny bezútešně bloumá místní toulavý pes, kterých je tady mimochodem na každém rohu asi pět, a já si říkám, jak tady ti lidi můžou vůbec bydlet. Je to něco tak nříšerného, ale zároveň tak smutného, že ještě existují města, jako je tohle.

Dazul sice říká, že to ještě není tak nejhorší, ale já už si nic horšího neumím představit. Tolik špíny a i ti lidi takoví ušmudlaní. Já vím, mají úplně jiný styl života a odlišné zvyky, tak podle mě postrádají jakýkoli náznak vkusu, ale to, že bydlí v takovémhle městě a vůbec jim to nevadí, to opravdu asi nepochopím... Naše exkurze po rumunském městě skončila zpátky u batohů, kde se zatím ostatní snažili vysvětlit rumunskému klukovi, že opravdu nepotřebujeme žádný taxik a že nemáme „many“, které bychom mu mohli jenom tak darovat...

(MILOSLAV NEVRLÝ – KARPATSKÉ HRÝ)

...Oheň praskal a chlapci byli tiší jako říční mihulky. Tušili, že ve tmě, která obklopovala oheň, v kruhu, který nikde nekončil, leží celý svět. Nic o něm dosud nevěděli, tím víc po něm toužili.

A Dobré Štěstí jim o něm začal vyprávět. Mluvil o travinách, kterými odnikud nikam pádí se hřměním zdivočelí koně. Byla tichá noc, ale chlapci přesto slyšeli daleká ržání. Mluvil o jezerech, do nichž padá jen stín horských štítů. Byla bezvětrná noc, ale chlapci cítili, jak vítr nese nad průzračnou jezerní vodou vůni lososů. Mluvil o pouštích, nad jejichž osaměním se vznášejí jen barevná mračna. Byla chladná noc, ale chlapci cítili, jak bílé pouštní slunce tiskne do úst chuť žízně, písku a svobody. Mluvil o propastech s oslnivými stěnami a temnými jícný. Byla temná noc, ale chlapci viděli, jak lesklokřídlí orli plachtí ve slunci vysoko nad útesy. Mluvil o nekonečných jezernatých lesích, jejichž rozloha byla pro ně nepředstavitelná. Přestože seděli okolo ohně, cítili, jak hebká je rysí srst a drsné pobřežní křoviny, jak nohy váznou v chladných močálech. Takovou moc nad tmavými hlavičkami mělo slovo Dobrého Štěstí.

Naslouchali a nechali se nadchnout. Celý svět jim v tu chvíli patřil, toužili po něm. Koně a trávy, ryby a jezera, poklady a orli a snad ještě písek a mraky, to bylo to, čemu rozuměli...

Když jsem byl mladý, také jsem toužil po cizích krajích a tak jsem tedy cestoval. Tisíce kilometrů v tom podivuhodném kruhu. Bylo v něm všechno. Veletoky, velehory, propasti s mnoha druhy orlů. Hebké písčiny, stepní traviny, koně se na nich pásli. Nejčistší, nejosamělejší jezera a rostliny, jejichž vůně zpívají. Pastýři v kožiších, starověkě ovčích pastvin. Táhl jsem k východu po Karpatech a přišel do rumunské země. Nalezl jsem hory, na kterých dosud celé dny nepotkáš člověka, jejichž vody jsou sladké a lesy bezcestné. Tam v Sedmihradech čas dosud líně míjí za dlouhých měsíců a o půlnoci nevidíš z hor jediné lidské světlo, jen černé lesy a nekonečné pláně...

RUMUNSKÉ PUTOVÁNÍ

KIKINA

Rumunsko -země,kde se zastavil čas.

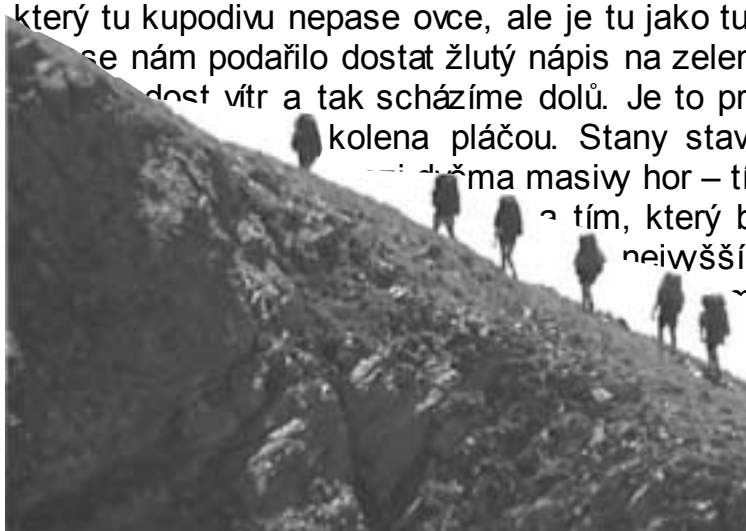
...Je slyšet jenom cinkání zvonečku na krku oslíka, kterého vede bača s čapkou na hlavě a kostkovanou dekou kolem ramen. Jde jakoby neviděl a neslyšel, jenom sem tam pomůže oslíkovi překročit kámen.Vedle

nich jako stín běží šedý ovčácký pes. Díváme se za nimi a připadá nám, že se zastavil čas někde před sto lety a my jsme tady jen jako návštěva z blízké budoucnosti...

Stoupáme do prudkého kopce, pokrytého kamením a voňavým vřesem. Úzký, skoro neviditelný trek nás vede vzhůru ke hřebetu, který se vine kdesi vysoko nad našimi hlavami. Není slyšet nic než pravidelný dech a těžké kroky. Konečně jsme nahoře. Je to překrásný pohled. Tmavé hory a vrcholky, které se ztrácejí v mracích, dole velké město, které odtud vypadá jako krabičky od sirek – všechno se ztrácí v ranním oparu...

Jdeme dál. Trek nás vede stále po hřebeni, kolem se otvírají pořád nové a vždycky krásné rozhledy. Na protějším kopci se pase velké stádo ovcí a malé stádečko koní, kteří mají teď v létě „volno“ a tak si běhají tam, kde se jim líbí. Pod námi se objevila tři jezírka. Smaragdovou vodou jde dohlédnout až na dno i z téhle výšky. Zdá se nám, že jsou nadosah, ale vzdálenosti tady strašně klamou, odhady nám moc nevycházejí...

Stoupáme na nejvyšší horu Paringul Mare, která je vysoká 2619 metrů. Na „oslavu“ otvíráme balíček ovocných plátků a necháváme se fotit Rumunem, který tu kupodivu nepase ovce, ale je tu jako turista. Pořád chce vědět, jak se nám podařilo dostat žlutý nápis na zelené trička. Fouká tady docela

dost vítr a tak scházíme dolů. Je to prudký kopec a tak kotníky a kolena pláčou. Stany stavíme v maličkatém sedýlku

mezi dvěma masivy hor – tím, který jsme dneska přešli a tím, který budeme přecházet zítra. Za

nejvyšší horou zlatě zapadá slunce, my sedíme všichni vedle se

be a pozorujeme jeho poslední odlesky na štítech protějších hor. Zítra už sestupujeme z pohoří Pa-

ring a vcházíme do pohoří Surean...

SUREAN

(MIROSLAV NEVRLÝ - KARPATSKÉ HRY)

Opuštěné hory. Vylidněnost, pláně a trávy zde dosahují dokonalosti, úplnosti – vnitřní Mongolsko. Osamělý kůň. Lidského poutníka za tři dni nepotkáš. Bědné kobylí chatrče v pastvinách a pastýři koních.

Lelkování a turecká malátnost pod nejvyšší horou lui Piatru. Jako by ti tam patřily ty liduprázdné hory. Už postě pohled,

který dojíká: hory na všechny strany světa, kolem dokola.

Krásné jsou hory Sureánské. Na severu končí v blyštivých slídách, odtud se do údolí sklánějí, hřbety a hřebítky zeleně stékají dolů, mnoho je jich.

Valouny naplněné říční údolí, prachem pokryté pelyňky, vůně trav, hmyzem bzučící teplý večer...

Na poslední oddílové radě jsme se dohodli, že poprvé v historii oddílu naprosto cíleně **přijmeme do našeho oddílu několik nových členů.** Nováčky budeme přijímat **během měsíce září.** Informaci jsme pustili do Kabelové televize a připravovaný Dětský den pro školu a školku v Březinách, využijeme i k propagaci naší činnosti. Každý, kdo se chce stát členem oddílu, může přijít na kteroukoliv **oddílovou** akci v měsíci září. Předpokládá se, že pokud bude mít zájem přijít kterýkoliv z tvých kamarádů(ek), budeš mu nápomocen (a) a dodáš mu veškeré potřebné informace, popřípadě jej doprovodíš a pomůžeš mu se zbavit ostychu.

Na vydání ŠESTÁKU č.15 se podíleli:

Dazule, Kikina, Kecka, Anita, Violka, Fialka, Irča, Miroslav Nevrlý, Internet

Stejně tak jako loni i letos vychází EXPEDIČNÍ KNIHA z prázdninového putování RS WAKPALAN. Expediční kniha je kolektivním dílem (Eve, Anita, Kikina, Brumla, Irča, Pinčl, Miris a Dazul) a vzniká přímo na expedici - tedy zápisky jsou bezprostřední reakcí na události uplynulého dne. Je doplněna spoustou fotografií a stává se vlastně jakousi kronikou - s tím rozdílem, že kronika je v jednom exempláři, ale expediční knihu obdrží všichni účastníci akce a ještě se namnoží několik výtisků pro další vážné zájemce. Tyto výtisky je možno zapůjčit a nebo zakoupit u Kikiny.

PLÁN AKCÍ

- 7.9. 2001 **ZAHAJOVAČKA** (bez Dazula a Irči) Radek
- 19. 9. **DĚTSKÝ DEN** pro školku a školu v Březinách (středa dopoledne)
- 15. – 16.9. **RODIČOVSKÁ BAŘINKA** (prase)
- 22. 9. **CAMPOREE** (Bařinka) stř. akce – odd. akce
- 21.9. **ODDÍLOVÝ PÁTEK**
- 28. – 30.9. RS Wakpalan (voda-Belá ?) – bez Radka

- 5. 10. **ODDÍLOVKA**
- 6.- 7.10. **VÝPRAVA** (Dynčák, Haw ai, Březolupy,...) ⇒ Radek
- 19.–21.10. **X. SNĚM JUNÁKA** – pomoc při organizaci
- 26.10. **ODDÍLOVÝ PÁTEK** – Radek
- 27.10. **DRUŽINOVÁ VÝPRAVA** + SV. A VLČATA

